5 Οκτωβρίου 2015

Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: Μετά την εξομολόγηση

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή

– Γέροντα, μετά την εξομολόγηση δικαιολογείται να νιώθης βάρος;
– Γιατί να νιώθης βάρος; Με μια σωστή εξομολόγηση σβήνουν όλα τα παλιά. Ανοίγονται νέα δεφτέρια. Έρχεται η Χάρις του Θεού και αλλάζει τελείως ο άνθρωπος. Χάνονται η ταραχή, η αγριάδα, το άγχος και έρχονται η γαλήνη, η ηρεμία. Τόσο αισθητό είναι αυτό ακόμη και εξωτερικά, που λέω σε μερικούς να φωτογραφηθούν πριν από την εξομολόγηση και μετά την εξομολόγηση, για να διαπιστώσουν και οι ίδιοι την καλή αλλοίωση, γιατί στο πρόσωπο ζωγραφίζεται η εσωτερική πνευματική κατάσταση. Τα μυστήρια της Εκκλησίας κάνουν θαύματα. Όσο πλησιάζει κανείς στον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, θεώνεται, και επόμενο είναι να ακτινοβολή και να προδίδεται από την θεία Χάρη.
– Δηλαδή, Γέροντα, μετά από μια ειλικρινή εξομολόγηση νιώθεις αμέσως χαρά;
– Όχι πάντοτε. Μπορεί και να μη χαρής αμέσως, αλλά σιγά-σιγά γεννιέται μέσα σου η χαρά. Μετά την εξομολόγηση χρειάζεται η φιλότιμη αναγνώριση. Να νιώθης όπως αυτός που του χαρίζεται ένα χρέος που έχει, και από φιλότιμο αισθάνεται ευγνωμοσύνη και υποχρέωση προς τον ευεργέτη του. Να ευχαριστής τον Θεό, αλλά συγχρόνως να ζης και το ψαλμικό: «την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός» για να μην ξεθαρρεύης και επαναλαμβάνης τα ίδια σφάλματα.
– Γέροντα, διάβασα κάπου ότι οι δαίμονες θα μας βασανίσουν στην άλλη ζωή

ακόμη και για έναν κακό λογισμό που δεν εξομολογηθήκαμε.
– Κοίταξε, όταν ο άνθρωπος μετανοήση και πη στον πνευματικό ό,τι θυμόταν, χωρίς να έχη την πρόθεση να κρύψη κάτι, τελείωσε· τα ταγκαλάκια δεν έχουν καμμία εξουσία επάνω του. Όταν όμως δεν εξομολογηθή εν γνώσει του μερικές αμαρτίες του, θα βασανίζεται στην άλλη ζωή γι' αυτές.
– Γέροντα, όταν κάποιος εξομολογήθηκε νεανικά του σφάλματα, αλλά πάλι τα σκέφτεται και ταλαιπωρήται, είναι σωστή αντιμετώπιση;
– Αν έχη πολλή συντριβή για τα νεανικά του σφάλματα και τα εξομολογήθηκε, δεν υπάρχει λόγος να ταλαιπωρήται, αφού ο Θεός του τα συγχώρησε από την στιγμή που τα εξομολογήθηκε. Στο εξής δεν πρέπει να σκαλίζη τα παλιά, ιδίως σαρκικά αμαρτήματα, γιατί μπορεί να πάθη ζημιά. Στον πόλεμο π.χ. πέφτει μια χειροβομβίδα δίπλα σε έναν στρατιώτη, αλλά τον φυλάει ο Θεός και δεν σκάζει. Όταν τελειώση ο πόλεμος, βρίσκει ο στρατιώτης την χειροβομβίδα που δεν έσκασε και αρχίζει να την περιεργάζεται, και τελικά ανατινάζεται στον αέρα σε καιρό ειρήνης.

Οσιος Παΐσιος Αγιορείτης

Πηγή: *logia-tou-aera.blogspot.gr*